

Галина ТРЕГУБЕНКО
*аспірантка кафедри права
та європейської інтеграції
ДРІДУ НАДУ*

ЩОДО РОЗВИТКУ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У СФЕРІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Навчання працівників державної адміністрації проводили різні навчальні заклади, що призводило до відчутної різниці у формі, тривалості, методології та якості навчання. Тому створення інформаційного банку сертифікованих навчальних програм, роз'яснення навчальним закладам потреб адміністрації збільшили можливості поліпшення навчання. Було розроблено Цілісну стратегію навчання державних службовців. Щорічні витрати на забезпечення навчання зросли з 0,8 % до 2 % фонду заробітної плати. Серед навчальних закладів можна виокремити Інститут публічної адміністрації та європейської інтеграції (ІПАЄІ), який створено як виконавчу агенцію при міністрі державної адміністрації. Проте найбільше службовців навчаються в Новому болгарському університеті, Університеті св. Климента Охридського, Фондації реформування місцевого самоврядування, Фондації «Відкрите суспільство», іноземних університетах та неурядових організаціях і приватних навчальних центрах [1].

Болгарський досвід свідчить про необхідність диверсифікації системи освіти за умов наявності координаційного центру. Наприклад, уже в 1992 р. було створено Департамент публічної адміністрації як один з п'яти департаментів Нового болгарського університету. За допомогою іноземних фахівців було створено першу болгарську програму з публічної адміністрації. Відповідна, магістерська програма була прорецензована вітчизняними та зарубіжними спеціалістами. У 1994 р. було створено і бакалаврську програму. З 1997 р. у Болгарії проводиться підготовка фахівців з публічної адміністрації з урахуванням європейської спрямованості [2].

Активно використовується і фінансова допомога ЄС. Загальний фінансовий пакет Єврокомісії для Болгарії передбачав на 2007 – 2009 рр. понад 4,7 млрд. євро. Проекти по лінії програми PHARE – TEMPUS дозволили організувати зарубіжну практику студентів, частина з них протягом п'яти місяців спеціалізувалася в зарубіжних університетах. Було також організовано стажування викладачів, що сприяло підвищенню їх кваліфікації та налагодженню наукових зв'язків.

Цінним, на наш погляд, є й польський досвід навчання працівників публічної адміністрації у зв'язку із підготовкою до вступу в ЄС [5]. Відповідна, підготовка охоплювала всі рівні публічної адміністрації.

Тематика навчальних програм для працівників центральної адміністрації передбачала, насамперед, вивчення правової бази ЄС. Для працівників регіональних органів влади першочерговим вважалося вивчення правового доробку ЄС щодо регіональної політики, сільського господарства та використання фондів Європейського Союзу. Велике значення надавалося розвитку контактів польських міністерств та регіональних органів влади з аналогічними зарубіжними інституціями.

Список використаної літератури

1. Арабаджийски Н. Новая образовательная парадигма теории государственного управления / Н. Арабаджийски // Гос. управление. – 2008 г. – Вып. №17. – Режим доступа :e-journal.spa.msu.ru/images/File/2008/17/АгаБад2Иi) ski.pdf.
2. Арабаджийски Н. Развитие и перспективы на програмите по публична администрация във висшето училища на Република България / Н. Арабаджийски // Нов Български университет. Годишник. – 2009. – № 4. – Режим доступа: ebox.nbu.bg/publicna_administracia/sk6_1.html.
3. За съвременна държавна администрация. Бяла книга за постиженията и предизвикателствата пред българската държавна администрация в Европейския Съюз. – София : Дирекция «Държавна администрация», 2005. – 33 с.
4. Кузманова И. Болонският процес в България / Й. Кузманова. – Режим доступа: bologna.hrdc.bg/pdf/b05s/BProcess.doc.
5. Лахижа М. І. Модернізація публічної адміністрації: досвід Республіки Польща / М. І. Лахижа. – Полтава : ПолтНТУ, 2012. – 243 с.

Ольга УСТИМЧУК

*аспірантка кафедри державного
управління та місцевого самоврядування
ДРІДУ НАДУ*

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ НОРМАТИВНО- ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ СФЕРИ НАДАННЯ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ

Із часів утвердження України як незалежної держави існує певна невідповідність між вагомим суспільним значенням галузі і конституційним статусом права на охорону здоров'я з невідповідно низьким рівнем теоретичного обґрунтування галузевого юридичного режиму у сфері охорони здоров'я.

В якості засобів комплексного впливу органів державного управління на суб'єктів ринку медичних послуг виступають нормативно-правові акти: укази, розпорядження Президента України, постанови Верховної Ради України, постанови, розпорядження Кабінету Міністрів України,